

Nr 256.

Av fröken **Andersson** och herr **Mogård**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning rörande bidrag till Stockholms högskola.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 247.)

Stockholm den 26 januari 1951.

Ebon Andersson.

Bertil Mogård.

Nr 257.

Av herrar **Cassel** och **Arrhén**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag rörande arvoden åt provårsföreståndare och lärare vid provårsanstalter m. m.

I statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, har departementschefen föreslagit en omläggning av läroverkslärarnas praktiska utbildning till att i regel omfatta en termin i stället för för närvarande i allmänhet två terminer. Förslaget grundar sig i huvudsak på läroverkens krisutrednings betänkande i frågan. Utredningens förslag om en provisorisk höjning av ersättningen åt föreståndare och lärare vid provårsanstalter har departementschefen emellertid ansett sig icke kunna tillmötesgå med hänvisning till rådande ekonomiska läge.

De argument, som tidigare talat för en höjning av dessa arvoden och till vilka riksdagen vid olika tillfällen ställt sig välvillig, ha ytterligare vunnit i styrka. En omläggning av den praktiska lärarutbildningen i enlighet med departementschefens förslag kommer att medföra en avsevärd ökning av arbetsbelastningen för föreståndare och medverkande lärare, dels på grund av att antalet kursdeltagare per år stiger, dels emedan förkortningen och sammanpressningen av utbildningen nödvändigtvis dra med sig en forcing av arbetstempot. Klyftan mellan arbetsuppgifternas omfattning och ansvar å ena sidan och den skäligen ersättningen å den andra kommer därför

att ytterligare vidgas med nuvarande arvoden. Att konsekvenserna härav medföra risker för de syften, som föranlett förslaget om avkortning av den praktiska utbildningen, torde vara uppenbart. Läroverkens krisutredning framhåller härvidlag bl. a., att om utredningens förslag till ökning av lärarutbildningsanstalternas kapacitet skall kunna förverkligas, måste dessa sättas i stånd att förvärva respektive kvarhålla de bästa lärarkrafterna.

Till vad ovan sagts bör dessutom tilläggas den fortgående penningvärdesförsämringens inverkan på arvodenas reella storlek.

Med stöd av det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen i avvaktan på en kommande lönereglering måtte besluta att provårsföreståndarnas arvode fastställas till 2 004 kronor per år,

att det särskilda arvodet till ordinarie och extra ordinarie lärare vid provårsanstalter fastställas till 720 kronor per år,

att handledararvodena — utom för lärare vid provårsläroverket i Umeå — fastställas till 450 kronor per termin för enterninskandidat, till 300 kronor per termin för tvåterminskandidat och för handledare vid provårsläroverket i Umeå till 900 kronor respektive 600 kronor.

Stockholm den 26 januari 1951.

Leif Cassel.

Erik Arrhén.